

Тазкия дарслари (113-дарс). Қорин ва фарж шаҳвати (иккинчи мақола)

13:00 / 05.12.2020 7251

Фарж шаҳвати ҳақида бир-икки оғиз сўз юритсак. Аллоҳ таоло одам зотини жинсий шаҳватли қилиб яратган. Албатта, бу беҳикмат эмас.

Уламоларимизнинг таъкидлашларича, жинсий шаҳватнинг иккита катта ҳикмати бор: биринчиси – инсон наслининг бардавом бўлиши учун хизмат қилиши. Иккинчиси – охират лаззатларини қиёслаш учун хизмат қилиши. Бир нарсани татиб, тушунмагунча унга қизиқиш бўлмайди. Бинобарин, шаҳватнинг мазасини тушунган инсон билсинки, охиратдаги шаҳватлар бундан ҳам афзал ва беқиёсдир. Унга етишиш учун эса бу дунёда шаҳватни фақат ҳалол йўл билан қондириш зарур.

Аммо бу шаҳватни жиловлаб, мўътадил даражада тутилмаса, кўпгина бало-офатлар келиб чиқади.

Шунинг учун ҳам Исломда зино қаттиқ қораланган ва унга олиб борувчи йўллар ҳам маҳкам тўсилган.

لُجْرٌ نُّوْلِحِّي آلٍ مِّمَّ لَسَوَّهِ لَعَلَّ لِي صَيِّبٌ نَّجَلٌ لِّلْأُولَى رَلِّاقُو
يُذِمُّرَّتْ لِهَآوَرُ. نَاطِيَّ شَلَّ أَمْثَلِ أَثَنَآكُ الْإِيَّةَ أَرْمَابُ

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Бир эркак зинҳор бир аёл билан холи қолмасин! Агар шундай бўлса, учинчилари шайтон бўлур», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

نَمَلَّ جَّرَلَّ لِي لَعَلَّ رَضَاءً نَّوْفِي دَعَبُ تَكَرَّتْ أَمْ يُّذِمُّرَّتْ لِهَآوَرُ نُّوْلِحِّي شَلَّ لَو
ءَاسِّنَّ لَلَّ

Икки шайх ва Термизийнинг ривоятида:

«Ўзимдан кейин эркакларга аёллардан кўра зарарлироқ фитнани қолдирмадим», дейилган».

مِّمَّ لَسَوَّهِ لَعَلَّ لِي صَيِّبٌ نَّجَلٌ لِّلْأُولَى رَلِّاقُو، نَّوْفِي دَعَبُ تَكَرَّتْ أَمْ يُّذِمُّرَّتْ لِهَآوَرُ
نُّوْلِحِّي شَلَّ لَو نَمَلَّ جَّرَلَّ لِي لَعَلَّ رَضَاءً نَّوْفِي دَعَبُ تَكَرَّتْ أَمْ يُّذِمُّرَّتْ لِهَآوَرُ

Саҳл розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким менга икки оёғи орасидаги нарсанинг ва икки жағи орасидаги нарсанинг кафолатини берса, мен унга жаннатнинг кафолатини бераман», дедилар».

Бухорий ва Термизий ривоят қилишган.

Ҳадиси шарифдаги икки оёқнинг орасидаги нарсадан мурод – жинсий аъзо, икки жағ орасидаги нарсадан мурод – тил.

Демак, ким зинодан ва тили билан куфр-ширк сўзларни айтишдан сақланса, жаннатий бўлиши муҳаққақдир.

Солиҳлардан баъзилари: «Агар бир киши менга байтулмолни омонат тарзда берса, унинг омонатига хиёнат қилмасликка кўзим етади. Аммо биров менга бир қора аёлни омонат қолдириб, бир соат у билан холи қоладиган бўлсам, ўзимга ўзимнинг кўзим етмайди», деганларида шаҳватни енгишнинг қийинлигини назарда тутганлар.

نُذَالِ اَنْزَوُ يُشَمَلِ اَنْيَلْجِرْلِ اَنْزَوُ اَنْطَبَلِ اَنْيَدِيْلِ اَنْزَوُ اَنْيَاوَرِ يَفِ دَاوَرِ
اَنْرَفَلِ اَوْيَهْتَشَتْ وَيَنْمَتْ سَفْنَلِ اَوْ اَنْبُقْلِ اَمْفَلِ اَنْزَوُ اَنْعَامَتْ سَالِ
هُبِّدَكِّي وَ لَوْلَا دُؤَدُ صِي

Бошқа бир ривоятда:

«Икки қўлнинг зиноси ушлаш, икки оёқнинг зиноси юриб бориш, кулоқнинг зиноси эшитиш, оғизнинг зиноси ўпишдир. Нафс уни орзу ва иштаҳа қилур. Фарж эса уни тасдиқлар ёки ёлғонга чиқарур», дея зиёда қилинган».

Абу Довуд ва икки шайх ривоят қилишган.

Ислом жамияти том маънодаги пок жамиятдир. Ҳамма томон, ҳамма нарса пок бўлиши керак. Унда зино ҳаром. Шунингдек, зинога сабаб бўладиган нарсалар ҳам ҳаромдир. Бир нарсага сабаб бўладиган нарсаларни ҳаром қилмай туриб, унинг ўзини ҳаром қилиш мантиққа ҳам тўғри келмайди. Шунинг учун зино ҳам, унга сабаб бўладиган ҳамма нарсалар ҳам ҳаром қилинган.

Бу ишлар қаторига ушбу ҳадиси шарифда зикр этилган шаҳвоний қараш, гап-сўз, тинглов, юриб бориш ва ушлаш ҳам, бу ҳадисда зикр қилинмаган – кейин пайдо бўлган турли фаҳш суратлар, фильмлар, ёзувлар, китоблар ва бошқа нарсалар ҳам киради.

Ислом жамиятида ҳар қандай разилликларга ўрин йўқ. Муслмон одам бундай нарсаларнинг яқинига ҳам йўламаслиги керак.

(Тамом)

«Руҳий тарбия» китобидан